

Księga Daniela - numer sto dziewięćdziesiąt dziewięć

*Schyłek polityczny i prorocze przeznaczenie: koniec Partii Demokratycznej i
Republikańskiej w kontekście biblijnego proroctwa*

Jeff Pippenger

2024-05-03

Rozpoznajemy koniec Partii Demokratycznej i Partii Republikańskiej w historii bestii z ziemi. Bestia z ziemi z 13. rozdziału Apokalipsy jest podzielona na Partię Republikańską i Partię Demokratyczną, które zmagają się w ramach proroczej historii republikańskiego rogu. Rogi są symbolami potęg, a oba rogi zawierają mikrokosmosy ich relacji proroczej w obrębie własnej historii proroczej. W przypadku republikańskiego rogu ten mikrokosmos ilustrują dwie główne partie polityczne, które przenikają dzieje Stanów Zjednoczonych. Stany Zjednoczone są jednym z nielicznych królestw wskazanych w historii proroczej, które składają się z dwóch potęg. Wszystkie wcześniejsze narody proroctw biblijnych, przedstawione jako złożone z dwóch potęg, są typem Stanów Zjednoczonych. Imperium Medo-Perskie, Francja (Sodoma i Egipt) oraz Izrael ze swoimi królestwami północnym i południowym, wszystkie one składają się na prorocze cechy Stanów Zjednoczonych.

Imperium Medo-Perskie w ósmym rozdziale Księgi Daniela miało dwa rogi, a ostatni róg (Persja) wyrósł wyżej. Zidentyfikowaliśmy ten element, stwierdzając, że Partia Demokratyczna pojawiła się w historii przed Partią Republikańską, więc Partia Republikańska ostatecznie będzie ostatnią z tych dwóch partii. Pierwszy republikański prezydent pojawił się na scenie politycznej w odpowiedzi na proniewolnicze stanowisko Partii Demokratycznej, a pierwszy republikański prezydent ogłosił Proklamację Emancypacyjną w 1863 roku, co przypało na środek amerykańskiej wojny secesyjnej i było rokiem buntu dla laodycejskiego Kościoła Adventystów Dnia Siódmego.

Ostatniego republikańskiego prezydenta zapowiada pierwszy republikański prezydent, tak więc ostatni prezydent wejdzie do historii w środku wojny domowej między proniewolniczą Partią Demokratyczną a jego republikańską, antyniewolniczą partią. Niewolnictwo promowane przez Partię Demokratyczną czasów ostatecznych to niewolnictwo globalne. Podobnie jak w przypadku pierwszego republikańskiego prezydenta, ostatni republikański prezydent zostanie zamordowany przez partię proniewolniczą, tak jak Trump został politycznie zamordowany w skradzionych wyborach w 2020 roku. Jako szósty prezydent od czasu końca w 1989 roku, Trump byłby najbogatszym prezydentem i wzburzyłby globalistów nie tylko w Stanach Zjednoczonych, lecz na całym świecie. W ten sposób, wraz z jego ogłoszeniem kandydowania na prezydenta w 2015 roku, rozpoczęła się polityczna wojna domowa między proniewolniczą, globalistyczną Partią Demokratyczną a antyniewolniczą Partią Republikańską.

W wypełnieniu jedenastego rozdziału Apokalipsy Trump został politycznie zamordowany w skradzionych wyborach w 2020 roku, a Partia Demokratyczna zaczęła świętować na ulicach, dopóki nie stało się jasne, że w 2022 roku Trump ponownie zamierza kandydować na prezydenta. Wtedy wielki strach padł na globalistów, w wypełnieniu jedenastego rozdziału Apokalipsy, i ich wojna się nasiliła. Świadcstwo medoperskich rogów wskazuje, że ostatni róg, który się pojawi (Partia Republikańska), pojawi się jako ostatni i wzniesie się wyżej. Ostatni republikański prezydent pokona Partię Demokratyczną.

Wybory w 2024 roku oznaczają koniec Partii Demokratycznej, ponieważ nie będzie miała już kolejnej okazji wystawić kandydata na prezydenta, zanim ustawa niedzielna zakończy proroczą historię bestii wychodzącej z ziemi. Wraz z ustawą niedzielną przestaje istnieć także Partia Republikańska. Partia Demokratyczna kończy się wraz z wyborami w 2024 roku, a Partia Republikańska kończy się wraz z ustawą niedzielną. Ustawa niedzielna, będąc końcem szóstego królestwa w prorocztwach biblijnych, została zilustrowana przez początek bestii wychodzącej z ziemi w 1798 roku. Główną proroczą cechą bestii wychodzącej z ziemi jest jej „mówienie”. W 1798 roku Stany Zjednoczone uchwaliły ustawy o cudzoziemcach i podżeganiu do buntu, które zatem typologicznie ilustrują ustawę niedzielną, gdy Stany Zjednoczone mówią jak smok.

Od 1776 do 1798 roku Stany Zjednoczone, choć nie były jeszcze szóstym królestwem prorocztwa biblijnego, wyznaczyły trzy kamienie milowe dotyczące ich przemawiania. Okres ten doprowadził do początku panowania bestii z ziemi jako szóstego królestwa prorocztwa biblijnego, a zatem reprezentuje okres prowadzący do zakończenia panowania bestii z ziemi jako szóstego królestwa. Deklaracja Niepodległości z 1776 roku, następnie Konstytucja z 1789 roku oraz Ustawy o cudzoziemcach i o podburzaniu z 1798 roku stanowią trzy kamienie milowe w historii prowadzącej do zakończenia panowania bestii z ziemi jako szóstego królestwa przy prawie niedzielnym. Spełnienie tych trzech kamieni milowych jest przedstawione odmiennie w historii zarówno Partii Demokratycznej, jak i Partii Republikańskiej.

Ustawa Patriot Act z 2001 roku wskazuje początek odbierania niezależności obywatelom Stanów Zjednoczonych, zobrazowany proklamacją, którą prawdziwi patrioci w dziejach Ameryki ogłosili wraz z Deklaracją Niepodległości. Kamień milowy, jakim jest Patriot Act, jest pierwszym z trzech kamieni milowych zarówno dla Partii Republikańskiej, jak i Partii Demokratycznej.

Partia Demokratyczna dobiega końca w wyborach 2024 roku, co toruje drogę zarządzeniom wykonawczym Trumpa, których zapowiedzią były Ustawy o cudzoziemcach i podburzaniu. Zarządzenia wykonawcze, które następnie wprowadzi Trump, nie są ustawą niedzielną, ale stanowią rodzaj mówienia jak smok, gdyż Trump użyje ich, wypełniając wskazanie Siostry White, że w dniach ostatecznych nastąpi „aktywny despotyzm”. Despotyzm to słowo oznaczające dyktaturę, która dokonuje się poprzez zarządzenia wykonawcze, których pierwowzorem były Ustawy o cudzoziemcach i podburzaniu. Gdy Trump wdroży swoje zarządzenia wykonawcze, nastąpi odwrócenie procesów Pelosi, które naznaczyły nieudaną prezydenturę Bidena.

Okres wyznaczający kres Partii Demokratycznej i Republikańskiej nosi znamię Alfy i Omegi, gdyż początek każdego z tych okresów zarazem oznacza jego zakończenie. Z tego powodu pierwszym

kamieniem milowym dla Partii Demokratycznej jest Patriot Act z 2001 roku, a drugim kamieniem milowym są Procesy Pelosi, które rozpoczęły się w 2021 roku. Te procesy oznaczają całkowite odrzucenie Konstytucji z 1789 roku. Procesy Pelosi stanowią środkowy kamień milowy w linii Partii Demokratycznej, co zostało odzwierciedlone w momencie, gdy Konstytucja została ratyfikowana przez trzynastą kolonię, trzynastą lat po 1776 roku. Procesy Pelosi oznaczają bunt przeciw Konstytucji i zostały zilustrowane rokiem 1789. Trzecim kamieniem milowym dla linii Partii Demokratycznej jest punkt, w którym kończą swój byt jako partia polityczna.

Kończą się na wyborach w 2024 roku, a po dokonaniu inauguracji w 2025 roku druga seria procesów Pelosi zostanie zainicjowana rozporządzeniami wykonawczymi, wzorowanymi na Ustawach o cudzoziemcach i działalności wywrotowej. Zatem trzecim kamieniem milowym dla Partii Demokratycznej są Ustawy o cudzoziemcach i działalności wywrotowej z 1798 roku. Okres oznaczający koniec Partii Demokratycznej zaczyna się wyborami, inauguracją i wprowadzeniem szatańskiej politycznej wojny prawnej i kończy się wyborami, inauguracją oraz wprowadzeniem szatańskiej politycznej wojny prawnej.

Dla Partii Republikańskiej pierwszym kamieniem milowym jest Patriot Act z 2001 roku, symbolizowany przez Deklarację Niepodległości z 1776 roku. Drugi kamień milowy nie jest taki sam jak drugi kamień milowy dla Partii Demokratycznej. Drugim kamieniem milowym dla Demokratów, reprezentowanym przez Konstytucję z 1789 roku, były pierwsze procesy Pelosi, ale drugim kamieniem milowym dla Republikanów, reprezentowanym przez Konstytucję z 1789 roku, jest Ustawa o cudzoziemcach i o podburzaniu, która zostaje spełniona, gdy dojdzie do drugiej inauguracji Trumpa w 2025 roku. Jak Ustawy o cudzoziemcach i o podburzaniu z 1798 roku mogą reprezentować Konstytucję z 1789 roku?

Podczas drugiej inauguracji Trumpa jego rozporządzenia wykonawcze, których typowym przykładem są Ustawy o cudzoziemcach i podburzaniu z 1798 roku, zapoczątkują nie tylko drugą serię procesów Pelosi, lecz rozporządzenia te również inicjują formowanie obrazu bestii. Okres formowania obrazu bestii zaczyna się i kończy przemawianiem jak smok. Przemawianie na początku tego okresu oznacza ustanowienie monarchicznej władzy, przedstawianej jako dyktatura, albo, jak nazywa to Siostra White, „despotyzm”. Mowa smoka na końcu okresu formowania obrazu bestii wskazuje na ustanowienie zwierzchnictwa władz religijnych nad władzami politycznymi.

Deklaracja Niepodległości była deklaracją przeciwko tyranii zarówno władzy politycznej królów Europy, jak i władzy religijnej Kościoła rzymskiego. Okres formowania obrazu bestii to czas, w którym te dwie zdeprawowane władze zostają ze sobą połączone, przy czym kontrolę nad tą relacją sprawuje władza religijna. W procesie formowania, czyli łączenia tych dwóch władz, to władza religijna pojawia się jako ostatnia i jest nadrzędna. Dlatego początek tego okresu reprezentuje zakończenie tego okresu. Ustawy o cudzoziemcach i działalności wywrotowej z 1798 roku reprezentują koniec Partii Demokratycznej i stanowią ich trzeci punkt orientacyjny, ale jednocześnie reprezentują drugi punkt orientacyjny w końcowym okresie Partii Republikańskiej. Trzecim punktem orientacyjnym dla Partii Republikańskiej jest przymus przestrzegania niedzieli.

Dla Partii Demokratycznej trzy kamienie milowe wyznaczone latami 1776, 1789 i 1798 odpowiadają odpowiednio 2001 (1776), pierwszym procesom Pelosi z 2021 roku (1789) oraz drugim procesom Pelosi z 2025 roku (1798).

Dla Partii Republikańskiej trzy kamienie milowe reprezentowane przez lata 1776, 1789 i 1798 odpowiadają 2001 (1776), drugim procesom Pelosi z 2025 roku (1789) oraz prawu niedzielnemu (1798).

1776, 1789 i 1798 oznaczają dwadzieścia dwa lata, a dwadzieścia dwa jest symbolem połączenia boskości z człowieczeństwem. Te trzy drogowskazy dają świadectwo „Prawdzie”, gdyż pokazują, że pierwszy i ostatni drogowskaz wskazują tę samą prawdę. 1776 oznacza ustanowienie niepodległości, a 1798 oznacza odebranie niepodległości. Zatem reprezentują pierwszą i ostatnią literę alfabetu hebrajskiego, który składa się z dwudziestu dwóch liter. Trzynasta litera jest symbolem buntu, a te trzy litery — pierwsza, trzynasta i ostatnia — razem tworzą hebrajskie słowo „Prawda”.

1776 oznacza 11 września 2001 roku i wyznacza początek okresu pieczętowania stu czterdziestu czterech tysięcy. Wyznacza początek pokropienia późnego deszczu, które jest okresem, w którym smok zostaje oddany bestii w zamian za wyświadczone usługi, ponieważ demokratyczna partia smoka zostanie pokonana przez republikańską partię bestii.

W trakcie tej historii zapieczętowanie prawdziwego protestanckiego rogu dokonuje się w czasie, gdy Pan po raz drugi wyciąga Swoją rękę, aby zgromadzić ludzi, którzy są określani jako wygnańcy Izraela i którzy zostaną podniesieni niczym sztandar w momencie wprowadzenia ustawy niedzielnej.

18 lipca 2020 roku prawdziwy protestancki róg został rozproszony, a dwadzieścia dwa lata po 2001 roku, w lipcu 2023 roku, dzieło drugiego zgromadzenia zostało zapoczątkowane przez głos wołającego na pustyni. Pierwsze zgromadzenie miało miejsce w 2001 roku, kiedy anioł z osiemnastego rozdziału Apokalipsy zstąpił, a wielkie budynki Nowego Jorku runęły. Zstąpienie tego anioła oznaczało początek czasu pieczętowania, a zstąpienie Archanioła Michała 18 lipca 2020 roku oznaczało zakończenie czasu pieczętowania. Jezus, jako Alfa i Omega, zawsze ilustruje koniec początkiem, dlatego prorocze elementy pierwszego zgromadzenia, które rozpoczęło się 11 września 2001 roku, odzwierciedlają prorocze elementy, które występują w drugim zgromadzeniu.

Są trzy wyraźne ilustracje drugiego zgromadzenia, które przedstawiają końcową historię czasu pieczętowania stu czterdziestu czterech tysięcy: historia Chrystusa, historia pierwszego i drugiego poselstwa anielskiego od 11 sierpnia 1840 do 22 października 1844, a także historia trzeciego anioła od 22 października 1844 aż do buntu z 1863 roku. Ci trzej świadkowie potwierdzają drugie zgromadzenie stu czterdziestu czterech tysięcy od lipca 2023 aż do wkrótce nadchodzącego prawa niedzielnego. Jeśli wyodrębnimy jeden odrębny element z każdej z tych historii, znajdziemy dowód roli Trzeciego Biada.

Na zakończenie obozowego zjazdu w Exeter 17 sierpnia 1844 roku ogłoszono poselstwo okrzyku o północy. To ogłoszenie stanowiło proklamację poselstwa okrzyku o północy w historii stu

czterdziestu czterech tysięcy, ponieważ obie historie były i są wypełnieniem przypowieści o dziesięciu pannach. Siostra White stwierdza, że triumfalny wjazd Chrystusa do Jerozolimy przedstawiał ogłoszenie okrzyku o północy w 1844 roku. Jedyne raz, kiedy Chrystus jechał na zwierzęciu, miał miejsce podczas Jego wjazdu do Jerozolimy, a zwierzęciem, na którym jechał, był osioł, który jest symbolem islamu. W okresie drugiego zgromadzenia od 1844 do 1863 roku, w 1848 roku Siostra White stwierdza, że narody europejskie były pobudzane do gniewu, a rozgniewanie narodów w tej historii dokonało się przez groźby dalszych wojen, jakie islam sprowadzał na Europę. W każdej z trzech historii drugiego zgromadzenia wskazana jest rola islamu trzeciego Biada.

Czas pieczętowania stu czterdziestu czterech tysięcy rozpoczął się 11 września 2001 roku wraz z zaskakującym atakiem islamu trzeciego biada na współczesną chwalebna ziemię Stanów Zjednoczonych. Dwadzieścia dwa lata później, 7 października 2023 roku, islam trzeciego biada przypuścił zaskakujący atak na starożytną chwalebna ziemię. Gdy wkrótce nadejdzie ustawa niedzielna, która jest wielkim trzęsieniem ziemi z jedenastego rozdziału Apokalipsy, wówczas trzecie biada nagle znów nadejdzie, ponownie dokonując zaskakującego ataku na współczesną chwalebna ziemię.

Bunt reprezentowany przez dosłowny Izrael, jako symbol tych, którzy ukrzyżowali swego Mesjasza, oraz trzy niespodziewane ataki islamu trzeciego biada noszą znamiona "Prawdy". Poselstwo, które pieczętuje sto czterdzieści cztery tysiące, dokonuje dzieła ponownego zgromadzenia Bożego ludu czasów ostatecznych i ma miejsce w okresie, gdy trwa działalność islamu trzeciego biada.

Okres proroczy przedstawiony jako „drugie zgromadzenie”, wyraźnie identyfikuje poszczególne okresy prorocze, które składają się na całą historię „drugiego zgromadzenia”. Zstąpienie Chrystusa po Jego zmartwychwstaniu wyznacza początek Jego dzieła gromadzenia tych, którzy zostali rozproszeni przy krzyżu.

Wtedy rzekł do nich Jezus: Tej nocy wszyscy się zgorszycie ze mnie, bo jest napisane: Uderzę pasterza, a rozproszą się owce trzody. Mateusza 26:31.

Po trzech dniach w grobie Chrystus ukazał się uczniom, zapoczątkowując czterdziestodniowy okres bezpośredniego nauczania, po którym nastąpił dziesięciodniowy okres zjednoczenia i modlitwy, poprzedzający wylanie Ducha Świętego bez miary w dniu Pięćdziesiątnicy.

Pierwszą księgę napisałem, Teofilu, o wszystkim, co Jezus zaczął czynić i nauczać, aż do dnia, w którym został wzięty w górę, po tym, jak przez Ducha Świętego dał polecenia apostołom, których wybrał; którym też po swojej męce okazał się żywy przez wiele niezbitych dowodów, ukazując się im przez czterdzieści dni i mówiąc o sprawach dotyczących królestwa Bożego. A gdy przebywał z nimi, nakazał im, aby nie odchodzili z Jerozolimy, lecz oczekiwali obietnicy Ojca, o której – jak mówił – słyszeliście ode mnie. Bo Jan wprowadzi chrzczał wodą, lecz wy zostaniecie ochrzczeni Duchem Świętym wkrótce, po niewielu dniach. Gdy więc się zgromadzili, pytali go: Panie, czy w tym czasie przywrócisz królestwo Izraelowi? On zaś rzekł do nich: Nie do was należy znać czasy ani chwile, które Ojciec zastrzegł w swej własnej

władzy. Ale otrzymacie moc, gdy Duch Święty zstąpi na was; i będziecie moimi świadkami w Jerozolimie, w całej Judei i w Samarii, i aż po krańce ziemi. A gdy to powiedział, w ich obecności został uniesiony w górę, a obłok wziął go sprzed ich oczu. ... A gdy nadszedł w pełni dzień Pięćdziesiątnicy, wszyscy byli jednomyślnie razem w jednym miejscu. I nagle rozległ się z nieba szum jak gwałtownego, porywistego wiatru i napełnił cały dom, w którym siedzieli. Dzieje Apostolskie 1:1–9, 2:1, 2.

Przez czterdzieści dni Chrystus po raz drugi gromadził swoich uczniów, po czym nastąpiło dziesięć dni, w które uczniowie mieli „czekać” na obietnicę Ojca. Okres oczekiwania w Jerozolimie jest symbolem czasu zwłoki, w zgodzie z czasami zwłoki z Ewangelii Mateusza 25 i Księgi Habakuka 2. Cały ten okres Chrystus określa jako rozpoczynający się od dzieła Eliasza, gdy Jan chrzczył, a kończący się chrztem Ducha Świętego w dniu Pięćdziesiątnicy. Chrzest jest symbolem śmierci, pogrzebu i zmartwychwstania, więc środkowym drogowskazem w całym tym okresie był krzyż, gdyż cały okres nosi znamiona „Prawdy”.

Cały okres rozpoczyna się od chrztu Chrystusa przez Jana, kiedy Duch Święty zstąpił w postaci gołębiczy. Następnie rozpoczęło się dzieło gromadzenia uczniów, którzy mieli być fundamentem chrześcijańskiej świątyni. Pod koniec tego okresu Chrystus po raz drugi gromadzi swoich uczniów, a okres drugiego gromadzenia jest powtórzeniem okresu pierwszego gromadzenia, ponieważ Chrystus obrazuje zakończenie czegoś jego początkiem.

Krzyż został zapowiedziany typologicznie w chrzcie Chrystusa, a oba wydarzenia zapoczątkowały dzieło gromadzenia uczniów. Znak orientacyjny, który wyznacza początek i koniec, przedstawia śmierć, pogrzeb i zmartwychwstanie. Po zmartwychwstaniu czterdzieści dni próby na pustyni przedstawiało czterdzieści dni nauczania po Jego przyjściu do uczniów. Oba okresy czterdziestu dni reprezentują podstawową prawdę, którą Jezus wyraża słowami: „Napisano: Nie samym chlebem żyje człowiek, lecz każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych.”

W owym czasie Jezus odsłonił uczniom wszystko, o czym świadczyli prorocy na temat Chrystusa, tym samym określając ten czas jako otwarcie Jego prorockiego Słowa.

I oto tego samego dnia dwaj z nich szli do wsi zwanej Emaus, oddalonej od Jerozolimy o około sześćdziesiąt stadiów. I rozmawiali ze sobą o wszystkim, co się wydarzyło. I stało się, że gdy rozmawiali i rozważali, sam Jezus zbliżył się i siedł z nimi. Lecz ich oczy były jakby zasłonięte, tak że Go nie poznali. ... Wtedy rzekł do nich: O nierozumni i o ciężali sercem, by uwierzyć we wszystko, co mówili prorocy: Czyż Chrystus nie musiał tego wycierpieć i wejść do swojej chwały? I zaczynając od Mojżesza i wszystkich proroków, wykladał im we wszystkich Pismach to, co się do Niego odnosiło. A gdy zbliżyli się do wsi, do której zdążali, On okazywał, jakoby miał iść dalej. Lecz nalegali na Niego, mówiąc: Zostań z nami, bo ma się ku wieczorowi i dzień się już nachylił. I wszedł, aby pozostać z nimi. A gdy z nimi zasiadł do stołu, wziął chleb, pobłogosławił, połamał i dał im. Wtedy otworzyły się im oczy i poznali Go; a On zniknął im z oczu. Łukasza 24:13–16, 26–31.

Chrystus pozostał z uczniami, którzy nie rozpoznali, kim On był, aż otworzył im oczy, "i zaczynając od Mojżesza i wszystkich proroków, wyjaśniał im we wszystkich Pismach to, co

odnosiło się do Niego." Ich oczy zostały otwarte, gdy dano im do jedzenia "chleb". Po czterdziestu dniach Chrystus wstąpił do nieba i "zniknął im z oczu", tak jak uczynił z uczniami z Emaus na początku czterdziestu dni nauczania. Następnie rozpoczęli dziesięć dni przygotowań do Pięćdziesiątnicy, która jest typem wkrótce nadchodzącego prawa niedzielnego.

Podczas wielkiego trzęsienia ziemi, które jest ustawą niedzielną, trzecie "Biada" islamu nadchodzi szybko, a islam jest u Izajasza "srogim" "wschodnim wiatrem", to znaczy tchnieniem Ezechiela, pochodzącym od czterech wiatrów Jana, które są powstrzymywane podczas pieczętowania stu czterdziestu czterech tysięcy.

Gdy sto czterdzieści cztery tysiące zostaną zapieczętowani, wówczas cztery wiatry zostaną uwolnione i "nagle rozległ się z nieba odgłos jak uderzenie gwałtownego wichru, i napełnił cały dom." Islam trzeciej biady uderza "nagle" i niespodziewanie oraz wywołuje "odgłos z nieba", którym jest Siódma Trąba, wskazująca, kiedy tajemnica Boga zostaje dopełniona, a tajemnica Boga zostaje dopełniona dla stu czterdziestu czterech tysięcy, gdy boskość (wylanie Ducha Świętego) zostaje trwale połączona z człowieczeństwem, i Pan nagle przychodzi do swojej świątyni (do domu, w którym zgromadzili się uczniowie) i zawiera przymierze ze stu czterdziestoma czterema tysiącami.

Będziemy kontynuować to badanie w następnym artykule.

Pan pragnie, abyśmy weszli na górę — bardziej bezpośrednio w Jego obecność. Zbliżamy się do kryzysu, który — bardziej niż kiedykolwiek od początku świata — będzie wymagał całkowitego poświęcenia od każdego, kto wyznaje imię Chrystusa.

Przebudzenie prawdziwej pobożności wśród nas jest największą i najpilniejszą ze wszystkich naszych potrzeb. Musimy mieć święte namaszczenie od Boga, chrzest Jego Ducha; gdyż jest to jedyny skuteczny środek w głoszeniu świętej prawdy. To Duch Boży ożywia martwe władze duszy, aby mogła doceniać rzeczy niebiańskie, i pociąga uczucia ku Bogu i prawdzie.

Mamy przywilej brać Boga za słowo. Gdy Jezus miał opuścić swoich uczniów i wstąpić do nieba, powierzył im zadanie niesienia orędzia ewangelii wszystkim narodom, językom i ludom. Poleciał im, aby pozostali w Jerozolimie, aż zostaną przyobleczeni mocą z wysoka. Było to niezbędne dla ich powodzenia. Święte namaszczenie musiało zstąpić na sługi Boże. Wszyscy, którzy byli jednoznacznie uznawani za uczniów Chrystusa i byli związani z apostołami jako ewangeliści, zgromadzili się w Jerozolimie. Odrzucili wszelkie różnice. Trwali jednomyślnie na modlitwie i błaganiu, aby otrzymać wypełnienie obietnicy Ducha Świętego; gdyż mieli głosić ewangelię w okazaniu Ducha i mocy Bożej. Był to czas wielkiego niebezpieczeństwa dla naśladowców Chrystusa. Byli jak owce pośród wilków, a jednak byli pełni otuchy, ponieważ Chrystus zmartwychwstał, objawił im się i obiecał im szczególne błogosławieństwo, które uzdolni ich do wyruszenia, by głosić Jego ewangelię światu. Oczekiwali wypełnienia Jego obietnicy i modlili się z wyjątkową żarliwością.

Taki właśnie kierunek powinni obrać ci, którzy biorą udział w dziele głoszenia przyjscia Pana na obłokach nieba; gdyż trzeba przygotować lud, aby mógł się ostać w wielkim dniu Boga. Chociaż Chrystus dał swoim uczniom obietnicę, że otrzymają Ducha Świętego, nie znosiło to

potrzeby modlitwy. Modlili się tym usilniej; trwali jednomyślnie na modlitwie. Ci, którzy obecnie są zaangażowani w doniosłe dzieło przygotowania ludu na przyjście Pana, także powinni trwać na modlitwie. Pierwsi uczniowie byli jednomyślni. Nie snuli spekulacji ani osobliwych teorii co do tego, jak ma nadejść obiecane błogosławieństwo. Byli jedno w wierze i duchu. Byli zgodni.

Odrzuć wszelkie wątpliwości. Oddaj swoje lęki, zdobądź doświadczenie, jakie miał Paweł, gdy zawołał: 'Zostałem ukrzyżowany z Chrystusem; jednak żyję; już nie ja, lecz żyje we mnie Chrystus; a życie, które teraz prowadzę w ciele, prowadzę w wierze Syna Bożego, który mnie umiłował i wydał samego siebie za mnie.' [Galacjan 2:20.] Oddaj wszystko Chrystusowi i niech twoje życie będzie ukryte z Chrystusem w Bogu. Wtedy będziesz siłą dobra. Jeden będzie ścigał tysiąc, a dwóch zmusi do ucieczki dziesięć tysięcy. Pracownicy Ewangelii, 369-371.